

vedkommende forudsættes det, at kontrol og arbejdsanvisning overgår til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

4.3. For havnearbejdernes vedkommende er der dels med Foreningen af arbejdsgivere ved Københavns havn, dels med de lokale arbejdsgiverforeninger ved havnene landet over truffet ret detaljerede mønstringsaftaler.

Eksempelvis kan anføres, at der i Københavns havn antages arbejdskraft til følgende tider:

kl. 7.00—kl. 9.00

kl. 10.30—kl. 12.00

kl. 13.00—kl. 13.30.

Dette vil sige, at arbejdsgiveren ud af det samlede — på disse tidspunkter — fremmødte antal havnearbejdere antager (mønstrer) den ønskede arbejdskraft. De havnearbejdere, der på de angivne tidspunkter ikke kommer i arbejde, vil kunne gå til kontrol.

Mønstringsstedet (eventuelt mønstringshuset) befinder sig på arbejdspladsen (havnen), medens kontrolstedet er kassens domicil. Dette forhold kan lejlighedsvis virke noget uhensigtsmæssigt, idet en arbejder i god tro kan melde sig til kontrol, medens det i mellemtiden er blevet muligt for pågældende at blive mønstret.

Der er i arbejdsgruppen enighed om, at der for havnearbejdernes vedkommende ikke er forhold, der motiverer en særordning.

Arbejdsgruppen mener, at kontrol og anvisning for havnearbejdernes vedkommende bør overgå til de offentlige arbejdsanvisningskontorer og etableres således, at kontrol foregår daglig og samtidig med mønstringen, at der er snæver kontakt mønstringsstederne imellem, hvorved ledig arbejdskraft ved ét mønstringssted kan anvises arbejde ved et andet mønstringssted og endelig, at der etableres transportmuligheder med henblik på hurtig transport af arbejdere fra mønstringsstederne til havnens arbejdspladser, hvor dette måtte skønnes nødvendigt.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ikke bør gives særregler ud over de ovenfor nævnte fagområder, men at man tværtimod ud fra synspunktet: at samle mest muligt af arbejdsformidlingsvirksomheden ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer bør tilstræbe, at også disse særlige områder med tiden kommer ind under de almindelige regler. Man har endvidere nærmere overvejet, hvorledes hjemlen til at give dispensation bør udformes, og der er enighed om, at såfremt de nævnte fagområder ikke af lovtekniske grunde direkte kan anføres i lovtæksten, bør det klart fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at man alene har haft de nævnte fagområder i tanken, og at eventuelle yderligere behov for særordninger må løses ved den dispensationsadgang, der tænkes indeholdt i lov om privat arbejdsanvisning.

5. Ændringer i loven om privat arbejdsanvisning.

For så vidt angår spørgsmålet om eventuelle ændringer i lov om privat arbejdsanvisning, herunder spørgsmålet om den af forskellige vikarbureauer udøvede virksomhed, skal arbejdsgruppen anføre, at formålet med den hidtidige lovgivning på dette område har været at tilvejebringe bestemmelser, der kunne hindre, at de i forvejen vanskeligt stillede arbejdsløse blev udnyttet af den erhvervsmæssigt drevne private arbejdsanvisning, der ofte ikke gav de pladsøgende bedre chancer for at opnå en stilling, end andre vederlagsfrit drevne engageringskontorer.

Dette beskyttelseshensyn gør sig fortsat gældende, men hertil kommer, at der med

forslaget om overførelse af kontrol og arbejdsanvisning fra de statsanerkendte arbejdsløshedskasser til de offentlige arbejdsanvisningskontorer er tilsigtet en koncentreret og effektivisering af hele arbejdsformidlingsapparatet, hvilket også skønnes at måtte få konsekvenser for den private arbejdsanvisning, der hidtil legalt har kunnet udøves her. Det vil i øvrigt være bedst stemmende med internationale konventioner på dette område, at man begrænser mulighederne for at drive privat arbejdsanvisning.

5.1. Forbud mod al privat arbejdsanvisning. Arbejdsgruppen vil finde det rigtigst, at